

om hvilket man endvidere ved, at efter den Fordelingsmaade, der vælges for Anskaffelsen, vil det meste af det være forældet, før Anskaffelsen er til Ende. Til denne Bevilling paa 30 Mill. Kr. binder man Rigsdagen og dette Ting for en Aarrække af 10 Aar.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, at naar vi har vedtaget en Hærlov, hvori der fastsættes, hvor mange Kanoner der skal være, maa vi ogsaa give Bevilningerne dertil. Dertil vil jeg sige, at vi har ikke vedtaget nogen Hærlov, hvori det fastsættes, hvor mange Kanoner der skal være. Vi har vedtaget en Hærlov, der angiver, hvilket Omfang Artilleriet skal have, men man vil meget vel kunne opretholde dette Artilleri med det Materiel, der allerede findes til Raadighed, idet en meget stor Del af det Materiel, der har været knyttet til Fæstningen, vil kunne bevares og anvendes. Men, siger det ærede Medlem, der skal skabes en veludrustet Hær. Jeg svarer dertil: Den Hær, vi faar efter denne Ordning, bliver ikke nogen veludrustet Hær. Det ærede Medlem, der kender Tallet for Ammunitionsbeholdningerne og andet tilsvarende lige saa godt som jeg, ved, at hvis man tænker paa denne Hær som en Art Krigsmagt, saaledes som Hærloven er begrundet fra Regeringen og det Flertals Side, der har gennemført den, vil den være særdeles slet forsynet, og det vil den være, hvad enten vi vedtager denne Bevilling paa 30 Mill. Kr. eller ikke. De Beløb, der hørte til for at tilvejebringe en virkelig veludrustet Hær, har man overhovedet ikke Dristighed til at foreslaa bevilget her i Landet. Vi staar i den Henseende overfor nøjagtig den samme Situation, som vi har staaet overfor ved tidligere Afgørelser paa det militære Omraade. Man vedtager Rammerne, det, der i Omridsene hører til, men alle Pengesummerne, som vilde behøves, hvis man virkelig skulde skaffe dem militær Værdi og militær Styrke, viger man tilbage for at tage Beslutning om. Og denne Bevilling af 10 Millioner plus de 30 Millioner, tilsammen 40 Millioner, gives i dette Øjeblik under en Regering, hvis Chef her i Sommer overfor Tinget udtalte: „Europa er dødstræt, udmattet efter den frygtelige Verdenskrig, og der er, tror jeg, ikke Ud-sigt til, at det Skuespil, vi har gennemlevet, vil gentage sig i nogen for os over-skuelig Fremtid.“ Den gives paa et Tidspunkt, hvor Staten befinder sig i en overordentlig

vanskelig Tilstand, hvor vi paa tredje Aar har et regelmæssigt Underskud paa 100 Mill. Kr. aarlig, paa et Tidspunkt, da Rigsdagen for nylig har vedtaget at overtage Garantier, der gælder et Beløb af Størrelse som den samlede danske Statsgæld, paa et Tidspunkt, da Regeringen erklærer, at en Række Besparelser paa alle civile Omraader er aldeles nødvendige, selv paa Omraader, hvor man anser disse Besparelser for særdeles beklagelige, paa et Tidspunkt, da man udsøger Punkt efter Punkt paa Finansloven for at spare 100 Kr. hist og 100 Kr. her og 1 000 Kr. et tredje Sted, paa et Tidspunkt, da man i saa stort Omfang, som det overhovedet er muligt, vil gennemvinge Nedsættelser af Tjenestemændenes Lønninger, til Trods for at man meget vel erkender, at disse Lønnedsættelser ikke er begrundet i de Prisforhold, som for Tiden findes, og endelig paa et Tidspunkt, da man ved, at disse Militærudgifter ikke skaber en Militærordning, som paa nogen Maade betyder en Betyggelse af den danske Stats Stilling, men kun er et Led i den Ordning, om hvilken man kan sige, at der er en overvejende Sandsynlighed for, at et Flertal af det danske Vælgerfolk er imod den vedtagne Militærordning, og Flertallet i denne Sal har beständig nægtet at lade undersøge, om Vælgernes Flertal vilde være det følgagtigt i dette Spørgsmaal.

Den Beslutning, som her tages, er da nu udelukkende et Middel til det samme, af Hensyn til hvilket Militærordningen sidste Sommer blev vedtaget: et Middel til Sammenholdet mellem de to Partigrupper, som i Øjeblikket har Enemagten til at regere dette Land. Jeg for min Del er af den Opfattelse, at dette Sammenhold efterhaanden bliver noget dyrt betalt, og vi fra vor Side agter derfor at stemme imod den Del af Omkostningerne derved, som skal vedtages her i Dag.

Boa: I Overensstemmelse med mit Partis Stilling til Militærordningen i det hele taget skal jeg udtale, at vi ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Vi mener, det er uforvarsligt under de nuværende økonomiske Forhold at benytte 10 Mill. Kr. til nye Kaserneanlæg, ganske særlig da det ikke fra nogen Side er paa-vist, at man ikke paa de Steder, hvor der ingen Militæretablissementer findes, midlertidig kan benytte Indkvartering hos private. Da vi tilmed mener, at den vedtagne Militærordning ikke vil blive af længere Varighed, finder vi det ganske uforvarsligt